

– Barn er ikke psykopatiske

Et stridig, aktivt og selvhevdende barn må ikke sees på som psykopatisk.

Jeg simpelthen måtte gripe pennen straks jeg hadde lest Hans Jakob Stangs svar (eller redegjørelse) til småbarnsmor i A-Magasinet nr. 14.

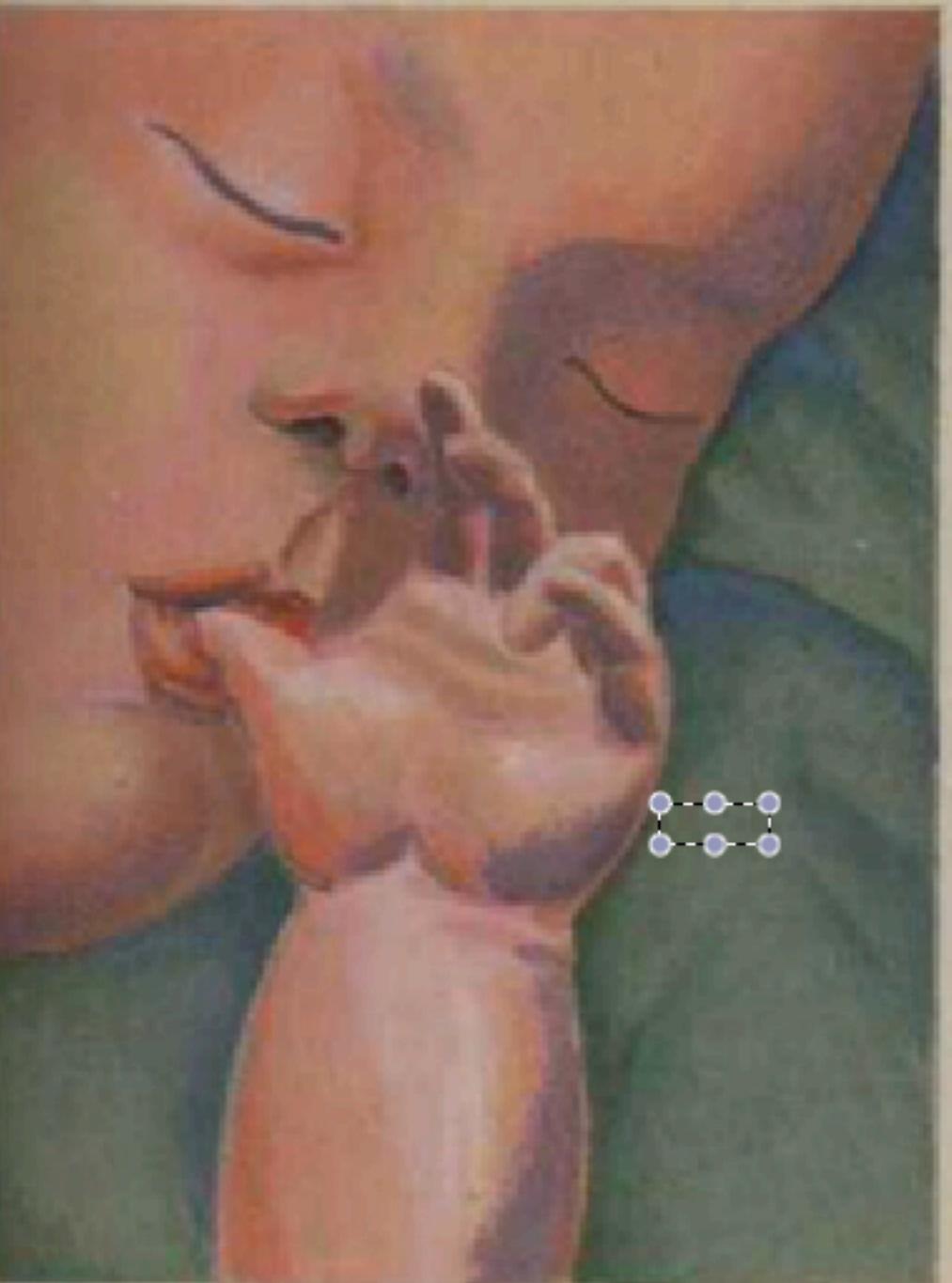
Det ville være forferdelig om mødre nå skulle være på utkikk etter psykopatiske trekk hos sine små barn (eller større for den saks skyld). Jeg mener det er helt feil bare å antyde at et stridig, aktivt og selvhevdende barn skulle ha så mye som en snev av psykopatiske trekk i seg.

Psykopati har med ondskap å gjøre. Det finnes ikke noe slikt som en god og velvillig psykopat. En psykopat finner sin personlige

stimulans i å skade andre ved sin måte å påtvinge andre sin vilje på eller ved å trakassere. Han spiller den ondes rolle i livet. Det kan ingen komme forbi. Det er dette som er det redselsfulle karaktertrekk hos psykopaten: hans glede og opplagte stimulans ved å være ond mot andre.

Det innlegget som sto i A-Magasinet nummer én, signert August Jacobsen Mills, beskrev en psykopat så klart og treffende at det ikke kan gjøres bedre. Han har fått med alt som er typisk for psykopatens adferd. Han sier også: én gang psykopat — alltid psykopat. Som psykiatrisk sykepleier

gjennom mange år kan jeg underskrive den påstanden. Men det er og blir ondskapen som er det altoverskyggende karaktertrekk hos en psykopat. At psykopaten har evner utenom det vanlige, er også tilfelle. Han klarer til fullkommenhet å skjule sine dårlige egenskaper om han ønsker det. Men før eller senere kommer de frem igjen. Det merkelige er at han bare nøyer seg med ett offer ad gangen. Om et offer i hans krets kommer utenfor hans rekkevidde, finner psykopaten fort et nytt offer. Jeg har bare ett råd å gi: Kom dere vekk, dere som er utsatt for en psykopat!

Det er ikke alle i psykopatens krets som får føle hans trakasseringer. De som innordner seg og alltid er enige, som spiller med og ikke mot psykopaten, kan ofte oppleve ham som snill og generøs. Men hvem som blir neste offer, vet ingen. En uheldig bemerkning eller uskyldig handling kan være nok. Bare det å trenge seg forbi i en døråpning kan utløse psykopatens ondskap. Jeg er enig i at de er de verste mennesker som finnes.

. Hilsen A.S.G.

Det som blir oppfattet som psykopatiske trekk hos voksne, kan være helt normal adferd hos barn. Det var dette jeg forsøkte å få frem i Jegspalten nr. 14, men jeg kan gjerne tilføre den forsterkning du gir dette poeng innledningsvis i ditt tilsvær.

H.J.S.